

רעפ 20277-11-24 - ביין דסה נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 20277-11-24

לפני: המבקש: נגד המשיבה:
כבוד השופט יוסף אלרון
ביין דסה
מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עפ"ת 18215-06-24 מיום 30.10.2024 שניתן על ידי השופט א' סטולר
בשם המבקש:

החלטה

- לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט א' סטולר) ב-עפ"ת 18215-06-24 מיום 30.10.2024 במסגרתו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה מרכז (השופט ע' בר) ב-נ"ב 5048-06-22 מיום 15.5.2024.
- המבקש הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של סטייה מנתיב הנסיעה, לפי סעיף 40(א) לתקנות התעבורה, התש"ל-1970; נהיגה בחוסר זהירות, לפי תקנה 21ג לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה); התנהגות הגורמת נזק, לפי תקנה 21(ב) לתקנות התעבורה; נהיגה בזמן פסילת בית משפט, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961; נהיגה תחת השפעת אלכוהול, לפי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה; נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.
- בתמצית יתואר כי לפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום האירוע המבקש נהג תחת השפעת אלכוהול בעודו בפסילה. בשלב מסוים, המבקש סטה עם רכבו ימינה וגרם להתנגשות בינו לבין כלי רכב אחר. כתוצאה מהתאונה ניזוקו כלי הרכב. כל זאת עשה המבקש כשהוא נוהג ברכב בלי פוליסת ביטוח בתוקף.

4. במסגרת גזר הדין, בית משפט השלום התייחס לתסקיר שירות המבחן בעניינו של המבקש, אשר המליץ על העמדת המבקש בצו מבחן למשך שנה תוך הארכת תקופת המאסר על תנאי. בית המשפט קבע כי מעשי המבקש חמורים ביותר, בפרט בהתחשב בעובדה שהוא נהג תוך הפרה של צו פסילה שהוטל עליו בעקבות הרשעה קודמת בעבירה של נהיגה בהשפעת אלכוהול. צוין כי אלמלא שירות המבחן היה ממליץ על ענישה שיקומית, יתכן מאוד שראוי היה לגזור על המבקש עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח. בראי האמור, על המבקש נגזר עונש מאסר בפועל למשך 7 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות. כמו כן, הופעל עונש מאסר על תנאי בן 4 חודשים שהוטל עליו בתיק הקודם, חציו בחופף וחציו במצטבר, כך שבסך הכל המבקש נידון ל-9 חודשי עבודות שירות, 24 חודשי פסילה וענישה נלווית.

5. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה, תוך שצוין כי העונש שנגזר עליו הולם את מעשיו החמורים. נקבע כי הערכאות השיפוטיות אינן יכולות להשלים עם הפרה של צו פסילה, אשר יש בו משום פגיעה בשלטון החוק.

6. בבקשת רשות הערעור שלפניי, המבקש טוען כי הערכאות קמא לא העניקו משקל מספק לשיקול השיקום ולהמלצת שירות המבחן. צוין כי המבקש אמנם טרם שולב בקבוצת טיפול, ואולם הוא הביע נכונות להשתתף בקבוצה כזו והוכנס לרשימת המתנה. בהתאם, המבקש סבור כי יש להפנותו לקבלת תסקיר משלים בעניינו שבמסגרתו ישולב בקבוצה טיפולית.

7. דין הבקשה להידחות. רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים נדירים בלבד, המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, כאשר מתעוררים בנסיבות העניין שיקולי צדק ייחודיים או כשנגרם עיוות דין (רע"פ 13002-10-24 אקסברד נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (15.10.2024)). יתרה מכך, בקשת רשות ערעור על חומרת העונש תתקבל רק במקרים יוצאי דופן שבהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת (רע"פ 3431/24 גבארין נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (24.4.2024)). המקרה דנן אינו נמנה על חריגים אלה.

8. כתב האישום מגולל מסכת חמורה של מעשים, אשר יצרו סכנה ממשית למשתמשי הדרך ולעוברי אורח תמימים. חומרה יתרה נובעת מכך שהמבקש נהג בזמן פסילה תחת השפעת אלכוהול, כאשר צו הפסילה ניתן מלכתחילה בגין הרשעה בנהיגה תחת השפעת אלכוהול. עובדה זו מדגישה את נכונות המבקש לעבור על החוק, תוך הפגנת זילות בהכרעות שיפוטיות, ולמרות עונש מאסר על תנאי תלוי ועומד בעניינו אשר אף הוא לא הרתיע את המבקש מביצוע העבירות (ראו רע"פ 7921/23 אבו קנדיל נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (15.11.2023)).

בנסיבות אלו, לא זאת בלבד שעונש המבקש אינו חורג לחומרה, אלא שיש בו הקלה משמעותית עם המבקש וסטייה ממדיניות הענישה הראויה בעבירות מסוג זה. לא אחת הדגשתי את הסכנה הקיימת בעבירות אלה, בפוטנציאל הנזק שהן ממלאות לשלום הציבור, בהרס שהן עלולות להמיט על משפחות תמימות, ובצורך במענה עונשי הולם שאינו משתמע לשני פנים (ראו, בין היתר, רע"פ 115/21 צוברי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (20.1.2021)). בהקשר זה, עונש המאסר המותנה הופעל כזכור בחפיפה חלקית, וזאת תוך חריגה מהכלל שלפיו מאסר על תנאי המופעל יוטל במצטבר (רע"פ 512/22 דגמש נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (23.3.2022)). בהחלטה זו, כמו גם בעונש בכללותו, עשה בית משפט השלום חסד רב עם המבקש.

9. אשר על כן, הבקשה נדחית. בנסיבות אלו, מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, י' חשוון תשפ"ה (11 נובמבר 2024).

יוסף אלרון
שופט